

Vognfører Ottar Sørlie herfra dræpt paa stedet.

3 passasjerer kom uskat fra det.

Forrige lørdagskveld i 7 tiden meldtes pr. telefon fra Bardu til bilkontoret her, at et uheld var indtruffet med en av selskapets lastebiler, som skulde til Finsnes for litt reperasjon, ca. 10 km. fra Bardu. Vognfører var Ottar Sørlie herfra. Intet særlig andet var nævnt, og øieblikkelig ilte disponenten med en av vognførerne med sig pr. hjelpebil til ulykkesstedet.

Spændingen var stor og trykket her paa stedet i de timer som nu fulgte. Særlig var de bange anelser i Ottars hjem frygtelig. Alle ante man jo det værste, men haapet det beste.

I 1-tiden om natten kom disponenten med bilen tilbake, og Ottars lik med!

Trods midnatstimmen rygtedes det sørgelige budskap i hele grænden og la en egen tung og alvorlig stemning over alle hjem paa stedet.

Tilstanden i Ottars hjem kan vel hverken beskrives eller tænkes. Bare de som har mottat lignende budskap og faatt hjem sine egne kjære paa samme maate, bare de kan fult ut føle med!

Om ulykkens aarsak berettes følgende:

Veien paa ulykkesstedet er påkjørt elvesand. I denne løse elvesand har hjulene «sjært» sig og vognføreren derved mistet herredømmet over vognen. Den har saa kommet utpaa veikanten og veltet helt rundt. De passasjerer som av vognføreren hadde faatt lov aa sitte paa nedover, hadde i tide faatt haappet ut, før ulykken skedde. Vognføreren satt derimot paa sin plass til det siste, for å berge vognen, og blev paa sin post dræpt.

Ved undersøkelse av disponenten med flere vognførere samt lendmannen i Bardu viste det sig at, at der ingen feil var ved styregreierne eller motoren, men blev vognen kjørt, i den stand den var, direkte til Finsnes dagen etter.

Om Ottar Sørlie er aa si som vognfører, at han hadde beste lovord paa sig — baade fra overordnede og kolegaer, at han var en i alle dele meget forsiktig og paapasselig kar ved rattet. Han kjørte beständig meget pent. Hertil kommer at han var absolut ædruelig.

Ulykken maa derfor ene og alene tilskrives et uheld, forårsaket ved forskjæring av hjulene i den løse sand.

Oplivingsforsøk blev straks foretatt med den forulykkede, og lægen fra Bardu kom til like etter, men kunde bare konstatere, at døden var indtraadt straks.

Ottar Sørlie var søn av postbud Corn. O. Sørlie og hustru Kornelia Sørlie, Finsnes. Han blev 19 aar gammel iaar, og har vært ved bilselskapets verksted her i 3 1/2 aar. Han tok certifikat ifjor, men var for ung til ansettelse som fast vognfører i bilrute. Han var denne gang — hans første tur foresten — med lastebilen i Bardu og Sjøveien, og skulde tilbake igjen.

Om Ottar er ellers aa si, at det var en stiftarende, bramfrei og haapefuld ungdom, som sjeldan finnes. Han var paapasselig og paalitelig i tjenesten, og har han saaledes bare lovord, saavel fra øvorordnede som kamerater. Han vil bli savnet av oss alle. Og alle vi som kjendte ham fra barn og skoledagene og hittil, vi maa høilig beklage denne flittige og snilde gutts bratte bortgang. Han var sine forældre og søskendes glæde og — kanskje deres fremtidig største haap.

Matte Gud trøste det dypt sørgende hjem, og signe Ottars kjære minde for oss alle!

I.R.

Senjens Blad 15.06. 1923. OCR – Lenvik Museum 2008.